

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí 17. augusta 1995 po predbežnom prerokovaní sťažnosti [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ],

vo veci obmedzenia vlastníckych práv takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Sťažovateľ vo svojom písomnom podaní z 19. júla 1995, označenom ako "podnet v súlade s článkom 127 a článkom 130 ods. 3 Ústavy SR" v podstate tvrdí, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky rozhodnutím o odňatí licencie Prvej slovenskej investičnej spoločnosti, a. s. v Bratislave a pozastavením jej činnosti porušilo článok 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, a tým mu ako podielnikovi Sporofondu a Všeobecného investičného fondu v správe tejto investičnej spoločnosti znemožnilo spätný predaj podielových listov. Žiada preto ústavný súd, aby okamžite zrušil uvedené rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky a zaviazal tak ministerstvo k primeranej náhrade za majetkovú ujmu, ktorá mu vznikla obmedzením vlastníckych práv.

Znakom právneho štátu je vytváranie právnej istoty tak pri prijímaní zákonov a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj pri ich uplatňovaní štátnymi orgánmi. Prekrývanie právomoci štátnych orgánov, ktoré by dovoľovalo viacerým štátnym orgánom, aby konali o právne tej istej veci, nie je v súlade s požiadavkou právnej istoty.

V konaní pred ústavným súdom sa každý môže domáhať len toho práva, ktoré je výslovne uvedené v ústave alebo v zákone, alebo ho možno od takého práva odvodiť. Ústava priznáva v čl. 126 Ústavnému súdu Slovenskej republiky právomoc rozhodovať kompetenčné spory medzi ústrednými orgánmi štátnej správy, ak zákon neustanovuje, že tieto spory rozhoduje iný štátny orgán. Z tohto

ustanovenia ústavy možno odvodiť záujem ústavodarcu na tom, aby v Slovenskej republike nevznikal stav prekrývania právomocí štátnych orgánov.

Ústava Slovenskej republiky rozdeľuje súdnu právomoc medzi všeobecné súdy (článok 142 ods. 1) a Ústavný súd Slovenskej republiky (články 125 - 129 a článok 130 ods. 3), a tým zároveň rozdeľuje súdnu ochranu medzi tieto systémy súdnej moci (článok 46). Práva na súdnu ochranu sa možno domáhať len v medziach, za podmienok, v rozsahu a spôsobom ustanoveným v zákone na jeho vykonanie (článok 46 ods. 4 v spojení s článkom 51 ústavy) a iba na tom súdnom orgáne, ktorému vec podľa ústavy a podľa procesných zákonov na jej vykonanie (Občiansky súdny poriadok, Trestný poriadok, Zákon o správnom konaní a ďalšie) patrí do právomoci.

Do rozdelenia súdnej právomoci spadá aj rozdelenie súdnej kontroly právoplatných rozhodnutí správnych orgánov medzi všeobecné súdy (článok 142 ods. 1 veta za bodkočiarkou ústavy

a 244 až 250 Občianskeho súdneho poriadku - preskúmanie zákonnosti orgánov verejnej správy) a ústavný súd (článok 127 ústavy a 49 - 58 zákona č. 38/1993 Z. z.), ktorý rozhoduje len vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd (t. j. všeobecný súd).

Samostatné a rovnocenné postavenie každého z týchto dvoch systémov súdnej moci vylučuje akúkoľvek ich nadriadenosť a podriadenosť navzájom a nepripúšťa, aby orgány jedného súdneho systému nahradzovali rozhodovaciu právomoc orgánov druhého súdneho systému vo veciach, ktoré ústava a zákony na jej vykonanie zverujú do ich právomoci. Akýkoľvek zásah, resp. vstup orgánov jedného súdneho systému do rozhodovacej právomoci orgánov druhého súdneho systému by preto bol porušením tých ustanovení ústavy, ktoré ju upravujú. Orgány aplikujúce právo postupujú podľa všeobecného interpretačného pravidla článku 152 ods. 4 ústavy tak, aby sa predišlo takémuto neústavnému postupu.

Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len "MF SR") je individuálny právny akt, vydaný v správnom konaní vo veci pod č. OO2/1995/SAN, ktorý sa týka právneho vzťahu medzi Prvou slovenskou

investičnou spoločnosťou, a. s. v Bratislave (ďalej len "PSIS, a. s.") ako správcom fondov a MF SR. Tento právny vzťah vznikol tým, že

MF SR na základe svojich zistení pri výkone štátneho dozoru podľa

36 ods. 2 a 37 ods. 1 a 2 zákona č. 248/1992 Zb. v platnom

znení uložilo tejto investičnej spoločnosti zákonom ustanovené

sankcie - odňalo jej povolenie udelené podľa 8 tohto zákona

a dočasne jej pozastavilo vykonávať povolenú činnosť, a to nakladanie s majetkom v podielových fondoch a predaj, resp. spätné odkúpenie podielových listov.

Podielníci fondov neboli účastníkmi vo veci pod vyššie uvedeným číslom spisu, keďže MF SR ako orgán štátneho dozoru

(36 ods. 1 tohto zákona) nerozhodovalo ani nebolo oprávnené rozhodovať o ich subjektívnych majetkových právach, ktoré im vyplývajú z tohto zákona. Absentuje preto právny základ, t. j. právoplatné rozhodnutie orgánu štátnej správy, ktoré by porušovalo ich subjektívne majetkové práva, resp. v podaní uvedeného vlastníckeho práva zaručeného článkom 20 Ústavy Slovenskej republiky, a tým opodstatňovalo ich požiadavku zrušenia tohto rozhodnutia v konaní pred ústavným súdom. Podľa zistenia ústavného súdu PSIS, a. s. (sankcionovaný účastník správneho konania v uvedenej veci) podľa 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku podala proti rozhodnutiu MF SR žalobu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ okrem toho požiadaval ústavný súd, aby rozhodol o jeho nárokoch na primeranú náhradu zo strany MF SR za majetkovú ujmu, ktorá mu bola spôsobená obmedzením jeho vlastníckych práv, najmä pozastavením spätného predaja podielových listov, znemožnením podieľať sa na výnosoch spoločného majetku podielnikov a na iných bližšie nešpecifikovaných peňažných nárokoch. Ide o nároky vyplývajúce z občianskoprávných vzťahov, a preto ich sťažovateľ môže uplatniť len návrhom podaným na príslušnom všeobecnom súde proti fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá mu preukázateľne (zavinene) spôsobila určitú - presne špecifikovanú majetkovú ujmu. Rozhodovanie o týchto občianskoprávných nárokoch nepatrí do právomoci ústavného súdu.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa 25 ods. 2 zákona
č. 38/1993 Z. z. odmietol podanie sťažovateľa.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nemožno podať
prostriedok.

opravný

V Košiciach 17. augusta 1995

Za správnosť opísaného textu:

██████████

JUDr. Ján **D r g o n e c**

predseda senátu